

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

Det Konservative Folkeparti og Venstre har igen i denne folketingssamling sat regelforenkling og afbureaukratisering højt på dagsordenen. I flere undersøgelser har erhvervslivet udpeget regelforenkling og afbureaukratisering som et af de vigtigste områder, hvor forbedringer vil styrke konkurrenceevnen og effektiviteten i virksomhederne. Desværre står regelforenkling og afbureaukratisering ikke lige så højt på den politiske dagsorden hos regeringen. Arbejdet med at lette virksomhederne for administrative byrder mangler politisk prioritering og vilje. Nærværende forslag er en genfremsættelse af beslutningsforslag nr. B 116, folketingsåret 1999-2000 (se Folketingstidende 1999-2000, forhandlingerne side 7135 og tillæg A side 6103 og 6105 og tillæg B side 1344) og er et led i en række konkrete beslutningsforslag om regelforenkling.

Skal omfanget af administrative byrder og mængden af regler nedbringes effektivt, kræver det, at to betingelser er opfyldt:

1. Der skal være en politisk målsætning om deregulering, og i lovgivningsapparatet skal der være indbygget en bevidst holdning, som systematisk forebygger, at lovgivningen medfører flere administrative byrder end højst nødvendigt.
2. Der skal være politisk fokus på arbejdet med at nedbringe de administrative byrder, og arbejdet skal have topprioritet.

Ingen af disse betingelser er opfyldt i dag.

De spæde tiltag, som regeringen har sat i gang, har ikke karakter af deregulering. Der er ikke tale om, at man afskaffer de regler, som ligger til grund for de administrative byrder, så byrderne på den måde helt forsvinder. Det eneste, regeringen har taget initiativ til, er, at den gennem anvendelse af ny teknologi vil forsøge at gøre det lettere for virksomhederne at løfte de byrder, de nu engang er blevet pålagt.

Det vil Det Konservative Folkeparti og Venstre gøre noget ved. Derfor foreslås det, at der etableres en dereguleringsenhed i Finansministeriet med direkte

reference til finansministeren og med følgende beføjelser:

Arbejdsfeltet for den nye enhed skal være regelforenkling og fjernelse af administrative byrder. Enheden skal overvåge og koordinere indsatsen på området. Det skal både ske i forhold til planlagt ny lovgivning og allerede eksisterende lovgivning. I den forbindelse vil det være naturligt organisatorisk at lægge Erhvervsministeriets Testpanel ind under dereguleringsenheden.

Dereguleringsenheden skal udøve sine aktiviteter på tværs af samtlige ministerier og på en sådan måde, at det enkelte ministerium ikke kan afsondre sig fra dens virkefelt.

Som udgangspunkt skal forpligtelsen til at nedbringe mængden af regler og administrative byrder påhvile hvert ministerium og gælde i forbindelse med ethvert påtænkt initiativ, men dereguleringsenheden skal have pligt til at påse, at de enkelte ministerier lever op til deres ansvar.

Rekrutteringen af medarbejdere til dereguleringsenheden skal i videst muligt omfang ske fra det private erhvervsliv, og det skal gennem åremålsansættelse sikres, at medarbejderne ikke i for høj grad bliver en del af systemet.

I Storbritannien har man gode erfaringer, efter at arbejdet med regelforenkling og lettelse af administrative byrder har fået politisk opmærksomhed og det overordnede ansvar er blevet forankret hos én minister. Storbritannien har således i 1994 indført »The Deregulation and Contracting Out Act«. Der er udnævnt en minister for deregulering, hvis ministerium er ansvarlig for deregulering af den offentlige sektor. Herudover er der nedsat en »Deregulation Task Force« (DTF) med det formål at rådgive regeringen om, hvorledes man kan vænde den voksende lovgivningsbyrde.

Dereguleringsministeriet har udarbejdet en vejledning til, hvordan man opnår og sikrer en hensigtsmæssig konsekvensanalyse (Compliance Cost Assessment - CCA) forud for al lovgivning, herunder EU-lovforslag, som påvirker erhvervslivet.